

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201052
Dátum vydania rozhodnutia:	07.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013201052.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: R.C.H.E., s.r.o., Veľký Horeš č. 89, právne zastúpený: JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34754-222914/2013/5081 zo dňa 07. mája 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12. septembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12.09.2013 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp. zn. 6S/201/2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu dňa 22.07.2013. Krajský súd v Košiciach výzvou zo dňa 01.08.2013 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70 € v lehote 10 dní od jej doručenia. Predmetná výzva zároveň obsahovala poučenie o tom, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Žalobcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s Z. N.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s Z. N. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť Z. N., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s Z. N. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj rozhodnutie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zadržávajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s Z. N., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nemá žiadnu finančnú hotovosť, s ktorou by mohol voľne disponovať, nemá žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, t.j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s Z. N. sú účastníkmi množstva súdnych sporov a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Žalobca z týchto dôvodov požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 22.07.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34754-222914/2013/5081 zo dňa 07.05.2013, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 07.08.2013 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70 €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil a tak krajský súd rozhodol o zastavení konania uznesením č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12.09.2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Následne na to podal žalobca proti tomuto uzneseniu odvolanie a súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č. k. 6S/201/2013-36 zo dňa 05.11.2013 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca predloženými listinami nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 3Sžf/135/2013 zo dňa 11.02.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že majetkové pomery žalobcu nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti a konanie o oslobodenie od súdnych poplatkov nie je konaním, v ktorom by zákon ukladal súdu vyhľadávaciu povinnosť vo vzťahu k dôkazom potrebným na zistenie skutkového stavu. Je výlučne na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o nepriaznivých pomeroch sám preukázal. Keďže žalobca nevyplnil riadne súdom zaslané tlačivo a nepredložil doklady preukazujúce jeho tvrdenia, nebolo možné žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznať.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 08.10.2013. V zmysle § 138 ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal

svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal, čo potvrdil aj najvyšší súd svojím uznesením zo dňa 11.02.2014 a súdny poplatok žalobca do vydania tohto uznesenia nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34754-222914/2013/5081 zo dňa 07.05.2013 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12.09.2013, ktorým bolo zastavené konanie, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.